

Ujon tisztelt Tiszteltetés Sür

Szeretett Keresztanyám!

Van vesztéssélességem bemutatni egy - tenje -
delmére nére - orias novellát.

Másfélkévig nem írtam a Kórokorúba
Semmit, s ha oly valamerő "Képreldő"ével
Könnél, hogy azt hímném : ez a mos-
tami csakugyan fog ott napvilágot
látni ; akkor azt is el kell képrelnem,
Kell legalább tiszteltetés cöntendő, a
mig ennek körlése bevérdőhetik. -

De ! Mi tagadás benne, - én nagyon
is jól szerettem volna megírni, s ime
nagyon is kovánvá tett. Ez pedig
Külvöltség.

Egyetlen egy vólhat talán mellett,
és ez az : hogy én egy kis leléltani
tanulmányt szerettem volna ebből a

novellától csinálni, melynek tárgya: /ammyival
is inkább ideiröm néhány oróval, ha
az alap már magában hibás, ne is tevéb
elolvasásával az ívót dölteni: / melynek,
ismétlem: - tárgya: egy fiatal ember
lelkének átváltozása. ő - a Korával együtt
járó nép hibában szenved: - túlságosan hisz
az emberekben, teljes világ és emberismeretet
képzel magában, egyes apróbb családias
állal nem hagyja magát megtérítetni,
hanem mikor elválni látja legrosszab,
rándjait: akkor egyszerre az ellenkező túlság,
ha esik. Hitet, becsületet, erényt, mindent
megtagad Keservében, a földön porlot, az
emberekben örvögöket lát. - Végre az élet
arra is megtanítja, hogy ez is olyan absur,
dum, mint a mávöl, - végül
elcsúszkán gondolkodik.

Már nem tudom, hogy én magam is
olvasan gondolkodtam e', midőn ezt a
novellát figyondoktam, - hanem ammyi

szívesen, ha én teljes bízalommal küldöm
tekintetes uraságod Kerei Köre, azon
kérelemmel, méltóztatván így tenni
úcle, a mint lehet. Ha hozzas, vagy
a h betűt x-re változtatva, ilyen;
altal majd más sorokat gondoljunk
számára. -

Itt szabadjon még ide tennem, hogy
én igen nagy örömmel dolgoztam,
mert a Kuorsúnak dolgoztam.

Hogy oly soká tudtam valamit
átszállítani, erre néve igen sokat
horkatnék fel igazolásomra, - de
tudom hogy az mind felesleges, - mert
Kedves Bátyám a nélkül is igen
jól tudja, hogy a nyírvéleknél
a mi is, kiváltképpen nekünk kellemes,
nek, egyáltalában nem volt alkalmas
arra, hogy kedvünk legyen a
szívesen hívni nyargalóink.

tekintetes uraságod hármely

intézkedésén megnyugodom, s szívem igaz tisz-
teletének tanúsául, azon fagádával
rárom be jelen soraimat; ha e novella
hármely óráát fogva nem lehetne oly
becsenlés, hogy a "koronába" felvételét:
törölni fogok, mi helyt lehetséges,
inni mást - legalább csajtásban jobbat,
tökéletesebbet.

Igaz tisztelettel és ragaszkodással
Bruckán 1884. Július 9.

Teljes tisztelettel

igaz tisztelője

Szögy Kilmass

Legyen irabod, tiszteletteljes kércsókomat, anélkül
helyen is, jelenteni.